

Đến Lúc Đoạn Tuyệt?

Hai chữ “*đoạn tuyệt*” có nghĩa là dứt khoát, quyết liệt cắt đứt mọi quan hệ. Nó làm tôi nhớ đến truyện Đoạn Tuyệt, xuất bản năm 1934 của nhà văn Nhất Linh trong Nhóm Tự Lực Văn Đoàn, do chính ông thành lập. Các tác phẩm của Tự Lực Văn Đoàn nói chung thường đề cao những cải cách xã hội cho thích hợp với trào lưu tiến bộ, văn hóa cởi mở, phong phú hóa đời sống con người. Nhưng lại có những cải cách không đem lại hữu dụng thực tế mà còn làm xấu đi, gây nên rối loạn, tranh cãi như đề nghị cải tiến chữ quốc ngữ của PGS-TS (Phó Giáo sư-Tiến sĩ) Bùi Hiền đã tạo chấn động khắp nơi.

Tôi khâm phục ông Bùi Hiền đã chịu khó bỏ tâm huyết suốt 40 năm để cho ra một công trình đáng kinh ngạc. Đáng kinh ngạc vì đề nghị này chẳng có gì mới mẻ so với những cải tiến na ná trong quá khứ đã bị công luận đả kích kịch liệt rồi bị vĩnh viễn chôn vùi.

So với vài trang giấy được tiết kiệm, vài chữ được giản dị hóa thì thật không xứng đáng với cái tâm huyết kiên trì và sự hy sinh dai dẳng của ông. Tôi tiếc cho cái tâm huyết ấy! Thời gian dài 40 năm, tuổi thanh xuân đầy nhiệt huyết, nếu được dùng vào những việc to tát như “biến sỏi đá thành cơm” thì lợi ích cho dân tộc biết mấy. Công đức này đáng được tôn vinh lên quan hàm “Bác”, ngang hàng với bác Hồ Chí Minh (viết theo cách của ông Bùi Hiền). Cũng không nên trách ông vì cái bằng cấp TS của XHCN chỉ có thể làm tới đó mà thôi.

Ông Bùi Hiền đề nghị bỏ chữ Đ ra khỏi bảng chữ cái tiếng Việt hiện hành và bổ sung thêm một số chữ cái tiếng Latin như F, J, W, Z. Thay thế một số chữ như ch, tr, đ, ng, ngh, ph, th... theo cách sau đây: C = Ch, Tr; D = Đ; G = G, Gh; F = Ph; K = C, Q, K; Q = Ng, Ngh; R = R; S = S; X = Kh; W = Th; Z = d, gi, r; nh = n’.

Đề nghị của ông Bùi Hiền có lẽ dựa trên cách viết tắt của phương tiện truyền thông thời đại để tiết kiệm nhân lực và thì giờ khi liên lạc (nhưng không ai dùng nó làm chữ viết chính thức) để đề ra cái tiếng Việt XHCN (Xã Hội Chủ Nghĩa) quái dị, đoạn tuyệt với cái tiếng Việt trong sáng đã được hoàn chỉnh qua mấy trăm năm.

Cuốn tự điển tiếng Việt đầu tiên mang tên Dictionarium Anamitico Latinum do Giám Mục A-Lịch-Sơn Đắc-Lộ soạn thảo vào năm 1773 nhằm giúp đỡ các giám mục trong việc truyền đạo đến dân bản xứ. Giám mục A-Lịch-Sơn Đắc-Lộ đã chế ra chữ quốc ngữ dựa theo cách phát âm của dân và dùng hệ thống chữ Latin a, b, c... để làm thành chữ viết. Nói sao, viết vậy. Trẻ con học đánh vần cũng dễ dàng. Trải qua mấy trăm năm với

biết bao đóng góp miệt mài và liên tục của các bậc học giả và tác giả, chữ quốc ngữ mới được hoàn mỹ. Khi có máy vi tính, dân mình sử dụng những ký hiệu trên bàn đánh chữ (keyboard) cho những dấu sắc, huyền, hỏi, ngã, nặng là có ngay bộ chữ VN cho máy vi tính. Khỏe re!

Tôi viết vài dòng thơ dưới đây để quý vị so sánh giữa hai bộ chữ. Thú thật tôi đọc chữ Việt XHCN mà không hiểu gì cả. Tôi chỉ viết 13 câu mà nhức đầu quá. Đọc thử thì muốn treo quai hàm, thơ không ra thơ, không nhẹ nhàng, lưu loát.

Tiếtq (Tiếtk) Việt XHCN	Tiếng Việt VNCH
<p>Cèn ơi, nó cữa tiếtq An Nam, Luật mới tùm lum, loạn óc fãm Cái miệq (miệck) qay (kay) đơ (zơ) xôq (xôk) nói được Zãm câu loạq kuoạq (kuoạk) mõi quai hàm.</p>	<p>Chèn ơi, nó cữa tiếng An Nam, Luật mới tùm lum, loạn óc phàm Cái miệng ngay đơ không nói được Dãm câu loạq quoaq mõi quai hàm.</p>
<p>Xen ôq (ôk) cùi xó làm liên miên Cừq (cứk) tồ hư zanh tiển sĩ (Bùi) Hiên Cái “xó” ôq (ôk) co vào “xó” dầy (zây) “Co” đi (zi) “co” lại qĩa (kĩa) xỏ xiên.</p>	<p>Khen ông chịu khó làm liên miên Chừng tồ hư danh tiển sĩ (Bùi) Hiên Cái “khó” ông cho vào “xó” dầy “Cho” đi “co” lại nghĩa xỏ xiên.</p>
<p>Qừoi (Kừoi) zà, kê (cê, qê) cẻ muồn xùq (xùk) điên (ziên) Cái wừ nhỏ nhắq (nhắk) rỏ wật fiên Duôi (Zuôi) zặc xông lo, lo cuyện hão Xem wơ nếu hiểu cắc tiêu liên!</p>	<p>Ngừoi già, kê trẻ muồn khùng điên Cái thứ nhỏ nhăng rỏ thật phiên Đuôi giặc không lo, lo chuyện hão Xem thơ nếu hiểu chắc tiêu liên!</p>
<p>Xoq wơ tở cũq muồn kuy (cuy) tiên! CGV-Nguyễn P. Thúy</p>	<p>Xong thơ tở cũng muồn quy tiên! CGV-Nguyễn P. Thúy</p>

Thêm vào đó cách viết không thống nhất vì một chữ có thể thay thế bằng nhiều chữ như chữ CH được thay bằng chữ C, K, Q. Này nhé, chữ “chồng” sẽ thành “công, kông hay qông”. Chỉ cần thay một chữ thì nghĩa sẽ khác ngay, như “chồng” và công”, “chặt và cật” như “Bác Hồ ôm chặt (cật) Chu Ân Lai”, v.v.

Hãy xem tên của một số người trong cơ quan Chủ Tịch Nước viết theo cách của TS Bùi Hiên: Cản Đại Cang hay Cản Đại Kang (Trần Đại Quang), Dặq Wị Qoc Wịnh (Đặng Thị Ngọc Thịnh), Quyển Xuân Fúc (Nguyễn Xuân Phúc), Quyển Fú Cọq (Nguyễn Phú Trọng), v.v.

Càng so sánh, tôi càng cảm ơn hệ thống giáo dục, văn hóa trước 1975, và nhất là cảm ơn cái thể chế VNCH đã cho tôi cơ hội hấp thụ chữ Việt tinh túy, thanh lịch để tôi yêu mãi tiếng nước tôi!

Cứ nghĩ đến lúc phải đi học cái thứ ngôn ngữ dị hình, phát âm nặng nề và hần học như quát tháo cãi nhau (lại lơ lơ phiên âm Tàu) để liên lạc với đồng bào ta thì quả là con ác mộng!

Tại sao lại có những công trình vĩ đại, trải dài 40 năm cho một đề tài, một chuyện không cần thiết như thế nhỉ? Nhất là tiếng quốc ngữ đang tốt đẹp, đang sống dai, sống khỏe suốt mấy trăm năm thì nên “mặc kệ nó” chứ! Mỹ có câu “if it ain’t broke, don’t fix it!”, ông tiến sĩ có hiểu không, thưa ông!

Tôi không nghĩ ông ngu ngơ, chỉ hơi dốt thôi! Bọn CSVN dốt chứ không ngu. Chúng làm gì đều có mục đích và vì sự tồn vong của đảng CS. Tôi đoán là có âm mưu gì đây chứ chẳng ngẫu nhiên và vô tâm khi đưa một ông lão 83 tuổi với cái đề án non dại ra làm “vật tế thần”, làm mục tiêu cho bao nhiêu chế riều, chỉ trích. Và lại bản tính của con người CS là gian xảo và quỷ quyệt, đòi hỏi sự thâm độc và mưu kế. Nhưng âm mưu gì mà đến nỗi phải đoạn tuyệt với tiếng Việt cao quý, với nền văn hóa lâu dài, phong phú và thịnh hành; đoạn tuyệt tất cả các tác phẩm lịch sử và văn chương đã xuất bản; đoạn tuyệt với các công trình bồi đắp văn hóa của tiền nhân; đoạn tuyệt sự liên lạc với “khúc ruột thừa ngàn dặm”?

Tôi chợt nhớ đến một mẫu tin lượm được trên Internet:

Việt Minh vận động cho Việt Nam làm chư hầu Trung Quốc

Tờ nhật báo Tiếng Dội số 462, năm thứ 3, đề ngày Thứ Sáu 24, Aug 1951, Âm lịch 22 tháng Bảy (Thiếu) năm Tân Mão, giá bán 1 đồng, của Chủ nhiệm Trần Chí Thành tự Trần Tấn Quốc, Tòa soạn, Quản lý 216 Đ. Gia Long Saigon, có bài mang tựa đề ‘Việt Minh vận động cho Việt Nam làm chư hầu Trung Quốc’, cho in nguyên văn một tờ truyền đơn do Trường Chinh ký như sau:

Số báo Tiếng Dội số 462 này hiện có một bản nằm trong Thư Viện tiếng Việt thuộc Bảo Tàng Viện Anh Quốc (British Museum – London)

**“ỦY BAN HÀNH CHÍNH KHÁNG CHIẾN VIỆT NAM DÂN CHỦ CỘNG HÒA
NĂM THỨ VII
TỔNG THƯ KÝ ĐẢNG LAO ĐỘNG VN
SỐ: 284/LĐ
ĐỘC LẬP TỰ DO HẠNH PHÚC**

Hỡi đồng bào thân mến!

Tại sao lại nhận vào trong nước Việt Nam yêu mến của chúng ta, là một nước biết bao lâu làm chư hầu cho Trung quốc, cái thứ chữ kỳ quặc của bọn da trắng Tư Bản đem vào!

Tại sao ta lại truyền bá trong dân chúng từ ải Nam Quan đến mũi Cà Mau, cách viết chữ dị kỳ của tên thực dân Alexandre de Rhodes đã đem qua xứ mình như thế?

Không, đồng bào của ta nên loại hẳn cách viết theo lối âu tây ấy - một cách viết rõ ràng có mau thật đấy - và ta hãy trở về với thứ chữ của ông bà ta ngày trước, là thứ chữ nho của Trung Quốc.

Vả chẳng, người Trung Hoa, bạn của ta - mà có lẽ là thầy của chúng ta nữa, ta không hổ thẹn mà nhìn nhận như thế - có phải là dân tộc văn minh trước nhất hoàn cầu không?

Còn nói gì đến y khoa của Âu Mỹ: Chúng chỉ cắt, đục, khoét, nạo! Có thể thôi!

Hỡi đồng bào yêu mến! Chúng ta hãy gạt bỏ cách chữa bệnh của bọn Đế quốc phương Tây đem qua xứ ta!

Ta hãy bỏ nhà bảo sinh của chúng, bỏ bệnh viện của chúng, ta hãy dùng thuốc dán của ông cha ta để lại và nhất là dùng thuốc Tàu danh tiếng khắp cả hoàn cầu.

Ta hãy trở về phương pháp này, trước nữa để ủng hộ các bạn Trung Hoa, sau nữa để loại ra khỏi nước Việt Nam yêu mến của ta bao nhiêu những đồ nhập cảng thực dân như là khoa học, phát minh, v.v.

Ta hãy quét sạch lũ ‘trí thức’ đã xuất thân ở các trường Âu Mỹ, đế quốc và thực dân!

Chúc ‘Tổng phản công’ và ‘Thi hành mọi phương pháp bài trừ thực dân’.

Trường Chinh
Tổng thư ký đảng Lao Động.”

Đọc xong cái thông cáo của Trường Chinh mà ón lạnh, căm phẫn! Là lãnh tụ sao lại có cái đầu óc yếu hèn, chỉ muốn làm nô lệ cho Tàu cộng, bốc thơm mọi thứ của Tàu cộng, hô hào dân đoàn tuyệt chữ quốc ngữ, đoạn tuyệt văn minh Âu Tây để “dọn đường” làm chư hầu?

Chưa hết! 39 năm sau ngày cái thông cáo được “rặn” ra, CSVN lại thậm thụt ký Hội nghị Thành Đô với Tàu cộng vào tháng 9, 1990 khép chặt số phận chư hầu của VN. Mục đích chính của Hội nghị Thành Đô là bình thường hóa quan hệ giữa Trung cộng và VN sau những xung đột về chính trị và quân sự như cuộc chiến tranh Trung-Việt năm 1979, hải

chiến Trường Sa năm 1988, việc xua quân chiếm đóng Cam Bốt vào năm 1981 nhưng hậu quả thì tai hại khôn lường.

CSVN lo sợ diễn biến ở Đông Âu làm đảng CS tan rã nên ve vãn Tàu cộng để “vừa là đồng chí vừa là anh em”, để cấp bách giải quyết tình trạng kinh tế lạc hậu, giải quyết chiến tranh, kiên trì con đường XHCN, và phát triển đất nước “ra biển lớn”. Ngược lại Tàu cộng cũng muốn giữ VN trong vòng kiểm chế, không cho rơi vào quỹ đạo của Hoa Kỳ.

Tại Hội nghị Thành Đô, Tổng Bí Thư Nguyễn Văn Linh xin xỏ Đặng Tiểu Bình: “Nhờ Trung Quốc mà Đảng Cộng Sản Việt Nam mới cướp được chính quyền, mới thắng đế quốc Pháp, đế quốc Mỹ, diệt được bọn tư bản. Công ơn Trung Quốc to lắm, bốn biển gộp lại cũng không bằng. Do thế, “nhà nước” Việt Nam xin Trung Quốc xóa bỏ các hiệu lăm, các bất đồng. Phía Việt Nam sẽ làm hết sức mình để vun bồi tình hữu nghị lâu đời vốn sẵn có giữa hai đảng do Mao Chủ Tịch và Hồ Chí Minh dày công xây dựng trong qua khứ. Việt Nam sẽ tuân thủ đề xuất của Trung Quốc là cho Việt Nam được hưởng “quy chế khu tự trị trực thuộc chính quyền trung ương Bắc Kinh” như Trung Quốc đã từng dành cho Nội Mông, Tây Tạng, Tân Cương, Quảng Tây... Để kịp chuẩn bị tâm lý cho nhân dân VN khỏi bị sốc và giải quyết các bước cần thiết cho việc VN gia nhập vào Trung Quốc, xin cho chúng tôi (Linh, Mười, Phiêu) thời hạn chuyển tiếp sáp nhập là 60 năm: 1990-2020. 2020-2040. 2040-2060 theo thể thức “diễn tiến hoà bình”.

GIAI ĐOẠN I: Ngày 15-07-2020: QUỐC GIA TỰ TRỊ.

GIAI ĐOẠN II: Ngày 05-07-2040: QUỐC GIA THUỘC TRỊ.

GIAI ĐOẠN III: Ngày 05-07-2060: Tỉnh lỵ Âu Lạc. Tỉnh trưởng vẫn là người Việt, đặt dưới quyền lãnh đạo của Tổng Đốc Quảng Châu. Thời gian này, tiếng Việt là ngôn ngữ phụ, tiếng tàu là ngôn ngữ chính.

Làm từ từ suốt 60 năm để cho người Việt Nam và dư luận quốc tế không kết án Tàu cộng “cướp nước Việt” mà chính người Việt tự mình “dâng nước” và tự ý đồng hóa vào dân tộc Trung Hoa.

Đúng là:

*Từng bước từng bước thâm
Kế hoạch lên dần dần
Trao Việt Nam cho Hán
Thành Âu Lạc, hàng thân!*

Vở trường bị kịch Thành Đô Quy Tàu thật gay cấn, những điều trông thấy mà đau đớn lòng! Màn đang diễn là “Đoạn Tuyệt Tiếng Việt”, sau màn này thì có thể hạ màn luôn, văn tuồng không cần chờ đến hạn kỳ 60 năm vì ông Lương Khải Siêu đã nói: “Dục diệt nhân chi quốc giả, tiên diệt kỳ ngôn ngữ văn tự.” nghĩa là “muốn giết chết dân một nước, trước hết hãy giết chết ngôn ngữ và văn chương của dân nước đó.”

CSVN đang đoạn tuyệt chữ quốc ngữ, đoạn tuyệt quốc gia dân tộc, “biển giang san của ta từ cái tổ đại bàng thành cái tổ chim chích” (lời của Hoàng đế Trần Nhân Tông). Còn chúng ta đang làm gì? Đã đến lúc đoạn tuyệt với đảng CSVN chưa?

CGV-Nguyễn Phương Thúy

December 8, 2017

Tham khảo:

[http://quangngai.net/showthread.php?15707-nguy%C3%AAn-v%C4%83n-m%E1%BB%99t-t%E1%BB%9D-truy%E1%BB%81n-%C4%91%C6%A1n-\(1951\)&s=e605e75d2b952636001f3ae93e0c84ef](http://quangngai.net/showthread.php?15707-nguy%C3%AAn-v%C4%83n-m%E1%BB%99t-t%E1%BB%9D-truy%E1%BB%81n-%C4%91%C6%A1n-(1951)&s=e605e75d2b952636001f3ae93e0c84ef)

<http://huongduongtxd.com/truongchinh.pdf>

<http://nghiencuuquocte.org/forums/topic/hoi-nghi-thanh-nguyen-nhan-dien-bien-va-hau-qua>

<https://www.trinhanmedia.com/2012/09/oc-lai-ho-so-ban-nuoc-hoi-nghi-thanh-o.html>

Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quốc Đống chuyển

Đăng ngày Thứ Sáu, December 15, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH